
Prædiken til Trinitatis

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Prædiken til Trinitatis	4
Trinitatis	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

Prædiken til Trinitatis

Trinitatis

Prædikedag Trinitatis

Prædikedato 07. juni 1925

Prædiketekst Johannes 3,1-15

Prædiken ID P070625-01

Kilde KMF-nr. 14.19.12 (Årstal ifølge Niels Nøjgaard)

Trinitatis Sønd.

Nicodemus maa jo have været Manden, der var utilfreds med sig selv. Det er Folk, det gør godt at omgaas; for det er ikke Flertallet; mange Menn. er selvglade og selvtilfredse; og saa er selv disse ikke de daarligste, behøver ikke at være det; de Folk, der ikke tiltror sig selv, synderlig Evne, udretter lidet ell. intet, p. G. af den megen Selvkritik; den gør dem smaa og kraftløse. Og til dem bør man sige saadan: det er galt at blive stikkende i Angst for Fejltagelser, i Mistro til egen Evne; for her i Livet gælder det Handling. Og derfor skal du skrive dig dette bag Øret: Det er bedre at handle selv med Fare for at handle galt end at undlade at handle; thi at undlade at handle er altid galt; thi Livet kræver Handling. For øvrigt er denne Evne til at handle tit kraftigst til Stede hos Folk, der ikke tænker for meget over Tilværelsen, og ikke tænker for dybt ind i Fremtiden — og det kan gaa saadan, at jo mere Folk læser og tænker, jo hjælpeløse bliver de i det praktiske Liv, hjælpeløse til at gribe ind, til at tage Parti, til at fatte en Bestemmelse, og jeg skulde tro, at en Mand som Nikodemus har tænkt mange Gange frem og tilbage over det Skridt, han endelig nu foretog sig — tænkt over Følgerne, at det maaske skulde kunne komme ud ml. Folk, at denne fornemme Mand søgte et saadant Selskab, og ikke, fordi han i og for sig var bange for Folks Mening, men fordi det jo atter kunde bringe ham til Beslutning, til Handling, til Optræden i nye Forhold og nye Situationer, uha, det var forfærdeligt, man vilde jo gerne det rigtige, og hvorledes finde det rigtige i en Verden som denne?

Hvordan jeg dog kan vide alt dette? Aah jo, en Mand af Nikodemus's Sindelag og Tænkeart kom ikke løbende til Jesus om Natten, hvis det ikke netop forholdt sig saadan med ham. Han kom, ikke fordi han gerne vilde, men fordi det efterhaanden altsammen var blevet ham saa uudholdeligt, at han ikke kunde lade være. Og saa kommer han da, med sit Haab og sin Tvivl og sin tynde Tro og prøver paa at mande sig op og lade sikker: Mester, vi vide — og røber sig i det samme ved at begynde at give Grunde: Tegnene, som om det ikke netop forholder sig saadan, at de, der tror, tror uden Grund, uden Beviser, uden Tegn. Og hvad har nu Jesus at sige til en saadan Nicodemus? Det gaar aldrig, uden du begynder helt forfra — fødes paany. Ja, rigtig svarer Nic; det er just det aldeles haabløse ved det — begynde forfra, det maa til — og det er umuligt; thi ingen kan fødes paany. — Da er det, at X fortæller ham sin gamle Sigelse, at for Gud er alle Ting mulige.

Ulige Aar, vel 1925